

Arrest

nr. 242 218 van 14 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUGET
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2020 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terugdrijving van 5 oktober 2020.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Patrick HUGET en van advocaat Thomas SCHREURS, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster komt op 4 oktober 2020 aan op de luchthaven te Zaventem. Naar aanleiding van de grenscontrole wordt ze tegengehouden en wordt op 5 oktober 2020 te haren aanzien een beslissing tot terugdrijving genomen. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 05.10.2020 om uur, aan de grensdoorlaatpost

BRUNAT.....,

werd door ondergetekende,

.....

de heer / mevrouw :

[...]

geboren op [...] te [...] geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Albanië wonende te [....]

houder van het document PP nummer [...]

afgegeven te MPB op : [...]

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...]

geldig van [...] tot [...]

voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Tirana met vlucht [...], op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

betrokkene verklaart omwille van een doktersafpraak naar België te komen. Haar afspraken zijn voorzien op 05.10 en 06.10 en betrokkene heeft een terugkeerticket op 11.10.2020. Zij is echter niet in het bezit van een hotelreservatie of een uitnodiging Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

[...]

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2 in het SIS , reden van de beslissing: Betrokkene staat Schengen gesignaleerd Art. 24 door Frankrijk onder n° FR0505032300000000 in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

[...]"

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

In casu wordt de verzoekster vastgehouden in een plaats is zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering gericht tegen de verwijderingsmaatregel wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verweerder. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Tevens werd de vordering werd ingediend binnen de vijf dagen na kennisgeving van de verwijderingsmaatregel waartegen ze is gericht.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.2.1. Verzoekster voert de volgende twee middelen aan:

“PREMIER MOYEN : DÉCISION INADÉQUATEMENT MOTIVÉE

Attendu que l'article 3 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit :

Art. 3.[1 Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, l'entrée peut être refusée à l'étranger qui se trouve dans l'un des cas suivants :

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un Etat tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission [2 et d'interdiction de séjour dans le SIS]2 ou dans la Banque de données Nationale Générale;

6° s'il est considéré comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un Etat partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

7° s'il est considéré comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée;

9° s'il fait l'objet d'une interdiction d'entrée ni levée ni suspendue;

10° s'il est atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi.

La décision est prise par le ministre ou, sauf dans le cas visé à l'alinéa 1er, 6°, par son délégué. Les autorités chargées du contrôle aux frontières peuvent prendre la décision elles-mêmes dans les cas visés à l'alinéa 1er, 1° ou 2°.

Lorsqu'il est envisagé de refuser l'entrée à un étranger qui est porteur d'un visa valable, l'autorité compétente décide également s'il y a lieu de l'annuler ou de l'abroger.

Les autorités chargées du contrôle aux frontières refoulent l'étranger auquel l'entrée est refusée et, le cas échéant, annulent ou abrogent le visa.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, préciser les conditions et les modalités d'application du présent article.]

Attendu que l'objet du déplacement de Mme Sefa en Belgique visait sans doute aucun à bénéficier de consultations médicales ; que Mme Sefa disposait sur elle des rendez-vous à l'hôpital Saint-Pierre pour les lundi et mardi 5 et 6 octobre 2020 ;

Attendu que Mme Sefa était hébergée chez son cousin et son épouse ; que ce couple attendait Mme Sefa à la sortie de l'aéroport ;

Attendu que la décision querellée fait état du fait que Mme Sefa était signalée par la France ;

Que toutefois, la France a émis une interdiction d'accès au territoire français pendant 10 ans ; que cette interdiction est une peine à titre complémentaire et ne s'applique qu'au territoire français ; que ceci ressort d'un document intitulé « RELEVÉ DE CONDAMNATION PENALE » émis par les autorités françaises à la date du 28 juin 2017 ; que Mme Sefa disposait de ce document dans son smartphone ; que Mme Sefa était donc légalement en droit de se rendre ailleurs que sur le territoire français ; que le signalement émis par la France n'avait pas de conséquence sur l'accès au territoire du royaume de Belgique ;

Attendu par ailleurs que Mme Sefa s'était vue notifier en France une interdiction d'entrée de trois ans valable du 10 août 2017 au 10 août 2020 ; que l'interdiction d'entrée était dès lors terminée depuis le 11 août 2017 ; que là encore, Mme Sefa était en droit d'entrer dans le royaume de Belgique ; que Mme Sefa disposait là aussi d'un document dans son smartphone par lequel les autorités grecques précisait le 6 avril 2018 la durée de cette interdiction d'entrée ;

Attendu également qu'il a été écrit dans le document émis le 8 octobre 2020 par l'Office des Etrangers à destination de monsieur le procureur du Roi que Mme Jonida Sefa était également connue comme étant Mme Jonida Bujar Kucja ;

Qu'effectivement, en 2018, Mme Jonida Sefa s'est mariée et qu'elle a disposé alors du nom de son mari, Mme Jonida Bujar Kucja ;

Que pourtant, ce mariage n'est plus ; que Mme Sefa a divorcé en raison de violences conjugales ; qu'elle a donc retrouvé son nom de jeune fille Jonida Sefa ;

Qu'en France, Mme Jonida Sefa a été condamnée sous le nom de Jonida Sefa ; que le 4 octobre 2020, Mme Jonida Sefa est arrivée en Belgique sous le nom de Jonida Sefa avec le passeport Jonida Sefa ; que les consultations prévues chez les docteurs indiquent le nom de Mme Jonida Sefa ; que l'on peut en conclure que jamais Mme Jonida Sefa n'a tenté de tromper les autorités belges en usant du nom de femme mariée ;

Attendu qu'en conséquence, il y a lieu de considérer que la décision est inadéquatement motivée ; »

“SECOND MOYEN : VIOLATION DU DROIT D'ÊTRE ENTENDU

Attendu que le document intitulé « VRAGENLIJST (Nederlands) » rédigé le 5/10/2020 à 1 h 15 laisse perplexé ;

Que ce document ne comporte aucune réponse aux questions ; que confrontée à ce document, Mme Sefa dit n'avoir jamais vu ce document ; que le document ne comporte pas la signature d'un agent, ni le nom d'un agent ; qu'il ne comporte pas non plus la signature de Mme Sefa ; qu'il comporte le cachet « weigert te tekenen » (refuse de signer) ;

Que Mme Sefa et son conseil s'étonnent de voir un tel document en néerlandais alors que Mme Sefa maîtrise parfaitement le français pour avoir vécu en France pendant plusieurs années ;

Que l'absence de signature d'un agent, le constat que ce document a été complété des uniques mentions « weigert in te vullen » (refuse de compléter), que le constat que ce document a été rédigé à 1 h 15 du matin alors que la décision de refoulement et la décision de maintien ont été notifiées à 1 h 05 du matin permet de conclure que rien de ce qui devait figurer dans ce questionnaire n'aurait pu avoir de conséquence sur la décision de refoulement qui avait déjà été notifiée 10 minutes auparavant ;

Attendu que rien ne permet de penser que le droit d'être entendu de Mme Sefa a été respecté ;

Que si Mme Sefa avait pu être entendue, elle aurait pu montrer le document des autorités françaises datant du 28 juin 2017 mentionnant que l'interdiction du territoire français était limité au territoire français et pas au territoire belge ;

Que si Mme Sefa avait pu être entendue, elle aurait pu montrer également le document des autorités grecques datant du 6 avril 2018 indiquant que la période d'interdiction d'entrée sur le territoire Schengen prenait fin le 10 août 2020 et qu'en conséquence, Mme Sefa n'était plus frappée sur le territoire Schengen (hormis la France) de l'interdiction d'entrée ;

Que si Mme Sefa avait pu être entendue, elle aurait également pu dissiper tout malentendu quant à l'existence de deux noms la concernant : son nom de jeune fille et son nom de femme mariée (nom qu'elle ne porte plus depuis son divorce) ;

Que si Mme Sefa avait pu être entendue, elle aurait pu communiquer les identités de son amie et de son mari qui l'attendaient à l'aéroport pour accueillir Mme Sefa chez elle ;

Qu'in fine, si Mme Sefa avait été entendue, la décision prise par l'Office des Étrangers aurait pu lui être favorable ;

Attendu qu'en conséquence, il y a lieu de constater que le droit d'être entendue de Mme Sefa a été violé ; »

3.2.2. In de mate de schending van de formele motiveringsplicht wordt aangevoerd, merkt de Raad op dat uit een eenvoudige lezing blijkt dat de feitelijke motieven en juridische gronden waarop de bestreden genomen is, in de bestreden beslissing werden opgenomen. Daarnaast blijkt dat de verzoekster de motieven van de bestreden beslissing genoegzaam kent, nu zij deze in haar uiteenzetting in concreto betwist. Verzoekster maakt dan ook geen schending van de formele motiveringsplicht aannemelijk.

3.2.3. De bestreden beslissing steunt in casu op een dubbele motivering, enerzijds wordt verwezen naar het feit dat verzoekster niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet)).

Anderzijds wordt verwezen naar het feit dat verzoekster ter fine van weigering van toegangesignaleerd staat in het Schengen Informatie Systeem (SIS) (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9° van de vreemdelingenwet), overeenkomstig artikel 24 van de Verordening (EG) nr. 1987/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II).

Elk van deze motieven volstaat op zich om de bestreden beslissing op afdoende wijze te motiveren.

3.2.4. Met betrekking tot het motief op grond van artikel 3, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet, wordt gemotiveerd dat verzoekster weliswaar een doktersafpraak heeft voorgelegd voor 5 en 6 oktober, maar dat zij niet in het bezit is van een hotelreservatie of een uitnodiging.

Verzoekster betoogt dat zij niet naar behoren werd ondervraagd en dat de vragenlijst die haar in op 5 oktober 2020 om 01.15 uur werd overhandigd stamt van na het nemen van de bestreden beslissing.

Uit het politieverlag van 4 oktober 2020 blijkt dat verzoekster verklaarde dat zij op aanraden van "de vrouw van haar kozijn" een afspraak had gemaakt voor het Sint-Pieter ziekenhuis te Brussel, afdeling Orthopedie-Reumatologie. Zij bracht daarvan stukken bij. Het politieverlag maakt geen melding van enige vraag die haar zou zijn gesteld met betrekking tot de verblijfsomstandigheden, meer bepaald waar zij zou logeren. Het politieverlag biedt aldus geen feitelijke grondslag voor het motief met betrekking tot de verblijfsomstandigheden. Wat betreft de vragenlijst die zij zou hebben geweigerd in te vullen, merkt de Raad op dat, naast de vaststelling dat deze vragenlijst haar pas werd overhandigd nadat de bestreden beslissing zelf reeds was genomen, deze vragenlijst peilt naar elementen die een repatriëring in de weg kunnen staan, en geen enkele vraag bevat omtrent het voorgenomen reisdoel en/of de verblijfsomstandigheden. Het motief kan dan ook geen steun vinden in verzoeksters weigering om deze vragenlijst in te vullen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat dit motief geen steun vindt in de feitelijke elementen van het dossier, noch dat blijkt dat verzoekster naar behoren werd gehoord om haar verblijfsomstandigheden toe te lichten. Het motief komt bijgevolg te vervallen.

3.2.5. Wat betreft de SIS-signalering, merkt de Raad vooreerst op dat het administratief dossier geen uitprint bevat uit het SIS II systeem. Enkel in het administratief politieverlag van 4 oktober 2020 wordt melding gemaakt van een seining. Samen met de nota met opmerkingen maakt de verwerende partij een uitprint over uit "Sirene Belgium", dat vermeldt dat verzoekster door de rechtbank van Bordeaux werd veroordeeld tot een verbod tot verblijf in de Schengenruimte van 27 juni 2017 tot 27 juni 2027 wegens veroordelingen voor proxenitisme, seksuele agressie en schijnhuwelijk.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift echter een Frans “relevé de condamnation pénale” waaruit blijkt dat de rechtbank van Bordeaux haar als bijkomende straf veroordeelde tot een verbod om het Franse grondgebied te betreden. Het tienjarig inreisverbod zou, aldus verzoekster, enkel gelden voor het Franse grondgebied en niet voor het gehele Schengengrondgebied. Daarnaast legt verzoekster ook een beslissing van de Griekse overheden voor (met vertaling), waarbij aan verzoekster de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd, waaruit blijkt dat, op basis van de informatie in het SIS-systeem, ten aanzien van verzoekster een Frans inreisverbod voor het hele Schengengrondgebied gold van 10 augustus 2017 tot 10 augustus 2020.

De Raad stelt op grond hiervan vast dat verzoekster concrete aanwijzingen aanbrengt ter ondersteuning van haar standpunt dat het driejarig inreisverbod voor het Schengengrondgebied thans verlopen is en dat het nog lopende tienjarig inreisverbod enkel voor Frankrijk zou gelden. Zij brengt aldus indicaties bij dat de feitelijke en juridische vaststellingen voor dit motief niet correct zouden zijn.

Waar de verwerende partij ter terechtzitting tegenwerpt dat de seining in het SIS-systeem zou volstaan en dat zij geen verdere appreciatiebevoegdheid heeft, merkt de Raad op dat artikel 5.4.c van de Schengengrenscodex bepaalt dat een lidstaat alsnog toegang tot zijn grondgebied kan verlenen op grond van humanitaire overwegingen, om redenen van nationaal belang of wegens internationale verplichtingen. De betrokken lidstaat beschikt aldus nog steeds over een discretionaire bevoegdheid om verzoekster, ondanks de SIS seining door Frankrijk, toch op het Belgische grondgebied toe te laten wegens humanitaire redenen of wegens internationale verplichtingen. Dit geldt des te meer wanneer relevante elementen worden aangebracht die de juistheid van de vermeende SIS-seining als zodanig in vraag stellen.

Deze discretionaire bevoegdheid moet worden uitgeoefend in overeenstemming met hogere rechtsnormen, zoals verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM en Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. (zie EHRM 30 juli 2013, nr. 33169/10, Polidario v. Zwitserland). Zoals verzoekster *in casu* terecht aanvoert, blijkt uit de stukken van administratief dossier niet dat verzoekster naar behoren werd gehoord omtrent met betrekking tot het inreisverbod.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat ook dit motief niet op afdoende wijze steun vindt in de gegevens van het administratief dossier.

3.2.6. De middelen zijn in de aangegeven mate ernstig.

3.3. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoekster legt stukken neer waaruit blijkt dat zij naar België kwam om een kwetsuur aan de pols te laten verzorgen. De pijn van de kwetsuur verhindert haar om te werken. Er kon in Albanië geen diagnose worden gesteld.

Aangezien de bestreden beslissing verzoekster verhindert om een noodzakelijke medische behandeling te volgen, dient het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te worden aangenomen.

4. Er is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, zodat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt geschorst.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de teruggrijping van 5 oktober 2020 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. H. VAN GOETHEM,

Griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

C. VERHAERT